

بخش سوم

اسلام در مدینه

پیامبر ﷺ در مدینه (۱)

مقدمه

در درس قبل خواندید که رسول خدا ﷺ توانست با نفوذ دادن اسلام به یتر به این شهر را به عنوان پایگاهی قوی در اختیار مسلمانان قرار دهد. با ورود رسول خدا ﷺ به این شهر، زمینه‌های تشکیل حکومت اسلامی فراهم شد. با تشکیل حکومت اسلامی مدینه، حوادث مختلفی یکی پس از دیگری پدید آمد که با تدایر رسول خدا ﷺ پشت سر نهاده شد. در این درس با اقدامات آن حضرت در بنانهادن حکومت مدینه و غلبه بر مشکلات پدید آمده آشنا خواهید شد.

مفهوم هجرت و اهمیت آن

دینی‌شان را انجام دهنده، ضرورت هجرت به مکانی دیگر هجرت از ریشه هجر به معنای ترک کردن است. این مفهوم با هجرت رسول خدا ﷺ و مسلمانان به مدینه، اهمیت فراوانی یافت. در تاریخ دیگر پیامبران نیز نمونه‌های زیادی از هجرت آنان و پیروانشان به چشم می‌خورد. اصولاً هنگامی که مؤمنان با سکونت در یک منطقه نتوانند به راحتی و به درستی، وظایف

دینی مطرح می‌شود. در قرآن کریم نیز آیات متعددی در تبیین اهمیت هجرت به چشم می‌خورد^۱ و به همین دلیل رسول خدا ﷺ هجرت را مبدأ تاریخ اسلام قرار داد و در زمان خلیفه دوم نیز به پیشنهاد امیر مؤمنان علی ع رسمیت یافت.

۱- به عنوان مثال، در آیه ۹۷ از سوره نساء چنین می‌خوانیم: «کسانی که بر خویشن ستمکار بوده‌اند، [وقتی] فرشتگان جاشان را می‌گیرند، می‌گویند: در چه [حال] بودید؟ پاسخ می‌دهند: ما در زمین از مستضعفان بودیم. [فرشتگان] می‌گویند: مگر زمین خدا وسیع نبود تا در آن مهاجرت کنید؟! پس آنان جایگاهشان دوزخ است و دوزخ بد سرانجامی است».

مسجد قبا در مدینه: نخستین مسجدی که رسول خدا ﷺ بنا نهادند.

می‌زیستند، در قرون نخستین میلادی در اثر فشارهای

امپراتوری روم، ناچار از مهاجرت به مناطق دیگر شدند و بخشی از آنان به یثرب آمدند. گفته شده که دلیل انتخاب این منطقه، اخبار موجود در کتاب‌های یهودیان درباره محل مهاجرت پیامبر موعود بوده است. آنان پس از سکونت در

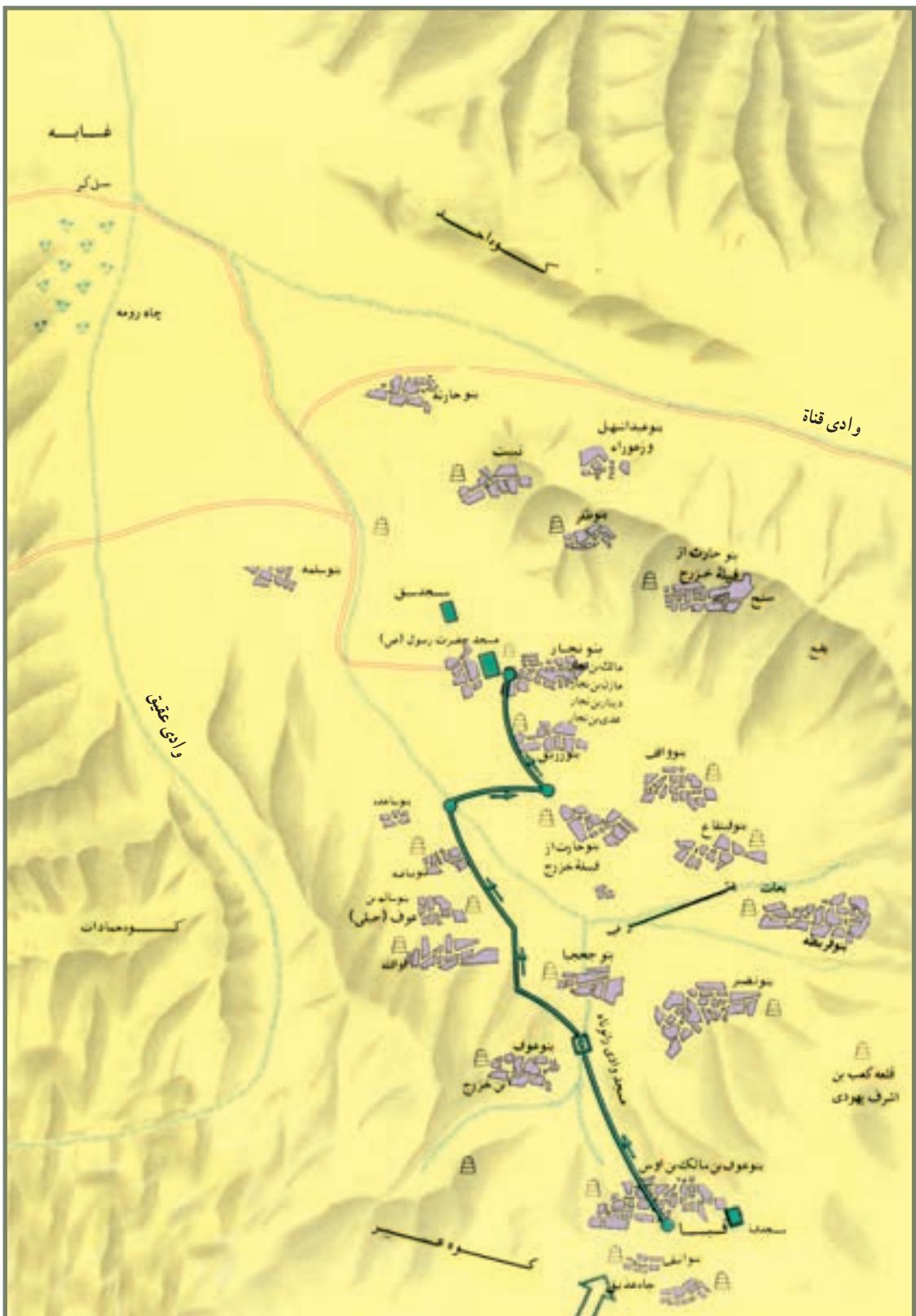
این منطقه، رفته رفته با کشاورزی، صنعتگری و تجارت، از قدرت اقتصادی و اجتماعی خوبی برخوردار شدند. هنگام ورود اسلام به یثرب، یهودیان در قالب قبایلی در مدینه می‌زیستند که اهم آنها سه قبیله بنی قینقاع، بنی نضیر و بنی قُریظه بودند که در بخش جنوب شرقی این شهر زندگی می‌کردند.

از یثرب تا مدینة النبی ﷺ

پس از هجرت رسول خدا ﷺ به یثرب، نام آن - طبق دستور ایشان - به «طابة» و «طَيْبَة»^۱ تغییر یافت؛ چرا که معنای کلمه یثرب عبارت بود از : عیب و فساد و سرزنش.

رفته رفته به علت سکونت رسول خدا ﷺ در این شهر، نامش به «مدینة النبی ﷺ» و «مدینة الرسول ﷺ» تغییر یافت و به اختصار «مدینه» نامیده شد.

قبل از ورود اسلام به این شهر، ساکنان آن عبارت بودند از : یهودیان و مهاجران از جنوب. یهودیان که از دوران قبل از میلاد حضرت مسیح اللّٰہ ولدِ مُحَمَّد در منطقه شام

مسیر حرکت اکرم ﷺ از محله قبا به محلی که مسجد خود را در آنجا بنا کرد.

مأخذ: اطلس تاریخ اسلام، حسین مونس

فراهم کرد که عبارت بود از :

۱- تأسیس مسجد نبوی ﷺ: در اسلام، مسجد جایگاه ولایی دارد. این مکان مقدس، تنها، محل عبادت و نیاش بندگان با خدای متعال نیست؛ زیرا علاوه بر عبادت، آموزش و پروراندن جان‌های مستعد، دیدار مؤمنان با یکدیگر و رفع مشکلات آنان، بسیج نیروها و تأمین نیازهای دولت اسلامی و ... همه و همه می‌تواند در چنین مکانی صورت گیرد. بدین لحاظ، رسول خدا ﷺ بالفاصله پس از ورود به مدینه، در آغازین گام برای تشکیل حکومت اسلامی، به عنوان پایگاه و مرکز حکومت خود مسجدی ساخت. آن حضرت در بدّو ورود به مدینه در پاسخ به درخواست افراد مختلف برای میزانی از ایشان، فرمودند: «راه شتر را باز گذارید که او مأمور است.» شتر آن حضرت سرانجام در قطعه زمینی که به دو بچه یتیم تعلق داشت زانو زد. رسول خدا ﷺ آن زمین را خریداری کرد و مسجد را آنجا ساخت. اکثر مسلمانان – از جمله خود آن حضرت – در این کار سهیم بودند و سرانجام مسجد نبوی ﷺ به شکل بسیار ساده‌ای بنا شد. در کنار مسجد نیز حجره‌هایی برای سکونت پیامبر ﷺ و مسلمانان مهاجر ساخته شد؛ اما تا زمان بنای حجره‌ها، آن حضرت در خانه ابوایوب انصاری می‌زیست. از آن پس، به جز عبادات، اموری همچون ایراد خطبه‌ها و برگزاری جلسات آموزشی، دیدارها با نمایندگان قبایل، تجهیز نیرو برای اعزام به مأموریت‌های اطلاعاتی و جنگی و دیدار با مسلمانان، در این مکان مقدس صورت می‌گرفت و در یک کلام، مسجد نبوی ﷺ پایگاه مرکزی حکومتی بود که روزی بر تمام جزیره‌العرب گسترش یافت.

به جز یهودیان، گروه‌های دیگری نیز در یثرب سکونت داشتند. مهم‌ترین ساکنان شهر، دو قبیله اوس و خزرج بود. اینان عرب‌های مهاجر از جنوب جزیره‌العرب، یعنی نواحی یمن بودند که در اثر مشکلات سیاسی، نظامی و اقتصادی، ناچار به سوی مناطق شمالی مهاجرت کردند و چون یثرب را به لحاظ موقعیت اقتصادی و زراعی مناسب یافتند، در آنجا سکنی گزیدند. این مهاجرت در اواسط قرن چهارم میلادی، حدود دو و نیم قرن پیش از هجرت رسول خدا ﷺ به یثرب رخ داد. عرب‌های ساکن یثرب در طول دوران قبل از ورود اسلام به این شهر، درگیری‌های زیادی با یکدیگر و با یهودیان داشتند که آخرین آن «جنگ بُعاث» بود که بین دو قبیله اوس و خزرج رخ داد و خستگی آنان از این نبردها، یکی از عوامل مهم روی آوردن ایشان به پیام صلح و عدالت رسول خدا ﷺ بود. یثرب، با توجه به وضعیت یاد شده و نیز برخی زمینه‌های دیگر، بستر مناسبی برای گسترش اسلام گشت. مهم‌ترین این زمینه‌ها عبارت اند از :

۱- حضور یهودیان در این شهر و گزارش‌های آنان درباره پیامبر موعود و ویژگی‌های او.
۲- وضعیت بحرانی یثرب و جنگ‌های متعدد و زیان‌بار.

۳- پایه‌های سست شرک و بتپرستی که تاب مقاومت در برابر پیام جدّاب و منطقی قرآن را نداشت. در روایتی از رسول خدا ﷺ چنین می‌خوانیم که : «فُتَحَتِ الْمَدِينَةُ بِالْقُرْآنِ»؛ یعنی «مدینه به وسیله قرآن فتح شد.»^۱

مدینه؛ پایگاه حکومت نبوی ﷺ
با ورود رسول خدا ﷺ به یثرب، آن حضرت بی‌درنگ، زمینه‌های تأسیس اولین حکومت اسلامی را

۱- ابوحنام رازی، الجرج و التعديل، ج ۷، ص ۲۲۸.

مسجد النبی

فکر کنید و پاسخ دهید

چرا رسول خدا پیش از هر اقدام دیگری، به ساخت مسجد اهتمام ورزید؟

۲- پیمان برادری میان مهاجران و انصار : از ناشی از ایمان، ایجاد روحیه تعاون و همکاری و تأکید بر الفت و همبستگی همگانی، آماده سازی مسیر وحدت جامعه، تغییر فرهنگ جاهلی مبتنی بر پیمان های قبیله ای به پیمان مبتنی بر روح ایمان و اسلام. شایان ذکر است که رسول خدا در هر دو نوبت، امیر مؤمنان علی اللہ علیہ السلام را برادر خود دانست.

۳- پیمان عمومی مدینه : سومین اقدام مهم و زمینه ساز برای تأسیس حکومت و جامعه اسلامی، آن بود که رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم با در نظر گرفتن ترکیب قبیله ای مدینه، پیمانی عمومی مبتنی بر اصول مترقبی اسلام، میان آنان برقرار ساخت. این پیمان را می توان به منزله اولین

اقدامات بسیار مهم رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم برای تأسیس حکومت و جامعه منسجم اسلامی، ایجاد پیمان برادری میان مسلمانان بود. از منظر قرآن کریم، همه مؤمنان با یکدیگر برادرند،^۱ اما به جز برادری عمومی مؤمنان، بر ایجاد عقد برادری به

صورت دو به دو نیز تأکید شده است. رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم در دوره حضورشان در مکه، پیمان برادری را میان تعدادی از مسلمانان ایجاد کردند. پس از هجرت به مدینه نیز با دستور آن حضرت، پیمان برادری مهاجران و انصار برقرار شد.^۲ مهم ترین اهداف این اقدام عبارت بود از : تأکید بر برادری

۱- «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا حُوَّةً» (سوره حجرات، آية ۱۰).

۲- آن حضرت به مسلمانان فرمودند : «تَأَخَّرُوا فِي اللَّهِ أَحَوْيَنْ»؛ در راه خدا دو به دو با یکدیگر برادر شوید. (ابن هشام، السیرة النبویه، ج ۳، ص ۱۵)

آن بود که مردم مسلمان مدینه، با آن حضرت پیمان دفاعی و نظامی بستند. در سال آغازین هجرت با نزول آیات ۳۹ و ۴۰ از سوره حج^۱، اذن جهاد و جنگ با کافران از سوی خداوند صادر شد. به دنبال نزول این دستور، رسول خدا ﷺ تصمیم به تشکیل یک نیروی نظامی گرفت؛ زیرا پیام آن می‌رفت که مشرکان دست به حمله نظامی به مدینه بزنند.

با تشکیل نیروی یاد شده – که در آغاز دارای افراد و تجهیزات محدود بود – از اواخر سال اول هجری حرکات کوچک نظامی و اطلاعاتی آغاز شد که در هیچ یک از آنها – به جز یک مورد – تا قبل از جنگ بدر، درگیری پیش نیامد. اهداف رسول خدا ﷺ از این گونه عملیات عبارت بود از :

- ۱- تهدید مسیر تجارت مشرکان مکه به شام که از خط ساحلی دریای سرخ و با فاصله اندکی از مدینه می‌گذشت.
- ۲- نمایش قدرت نظامی مسلمانان، تانقش بازدارنده نسبت به حملات مشرکان داشته باشد.
- ۳- هشدار به یهودیان مدینه، تا به فکر اقدامات موذیانه نباشند.
- ۴- ضربه اقتصادی بر پیکره مشرکان؛ زیرا آنان تمامی اموال مسلمانان مهاجر را تصرف کرده بودند.

قانون اساسی در اسلام قلمداد کرد که رسول خدا ﷺ به منظور ایجاد نظمی مبتنی بر عدالت و قوانین الهی در جامعه مدینه وضع کرد؛ مهم‌ترین محورهای این پیمان بدین قرار است :

- ۱- امت واحد بودن مسلمانان و یهودیان مدینه
- ۲- آزادی مسلمانان و یهودیان مدینه در پیروی و عمل براساس دین خود
- ۳- حاکمیت عدالت، در برخورد با تجاوز افراد نسبت به هم
- ۴- دفاع مشترک مسلمانان و یهودیان از مدینه
- ۵- مقدس بودن شهر مدینه و حرمت خونریزی در آن
- ۶- مرجعیت پیامبر ﷺ برای داوری و رفع هرگونه اختلاف در مدینه

به جز این پیمان عمومی، رسول خدا ﷺ با هر یک از قبایل سه گانه یهودی ساکن در مدینه و نیز با عرب‌های یهودی شده هم پیمان جداگانه‌ای منعقد کرد که براساس آن، یهودیان نباید با دشمنان مسلمانان همکاری کنند و گامی بر ضرر مسلمانان بردارند. در غیر این صورت، حق مجازات ایشان برای پیامبر ﷺ محفوظ بود.

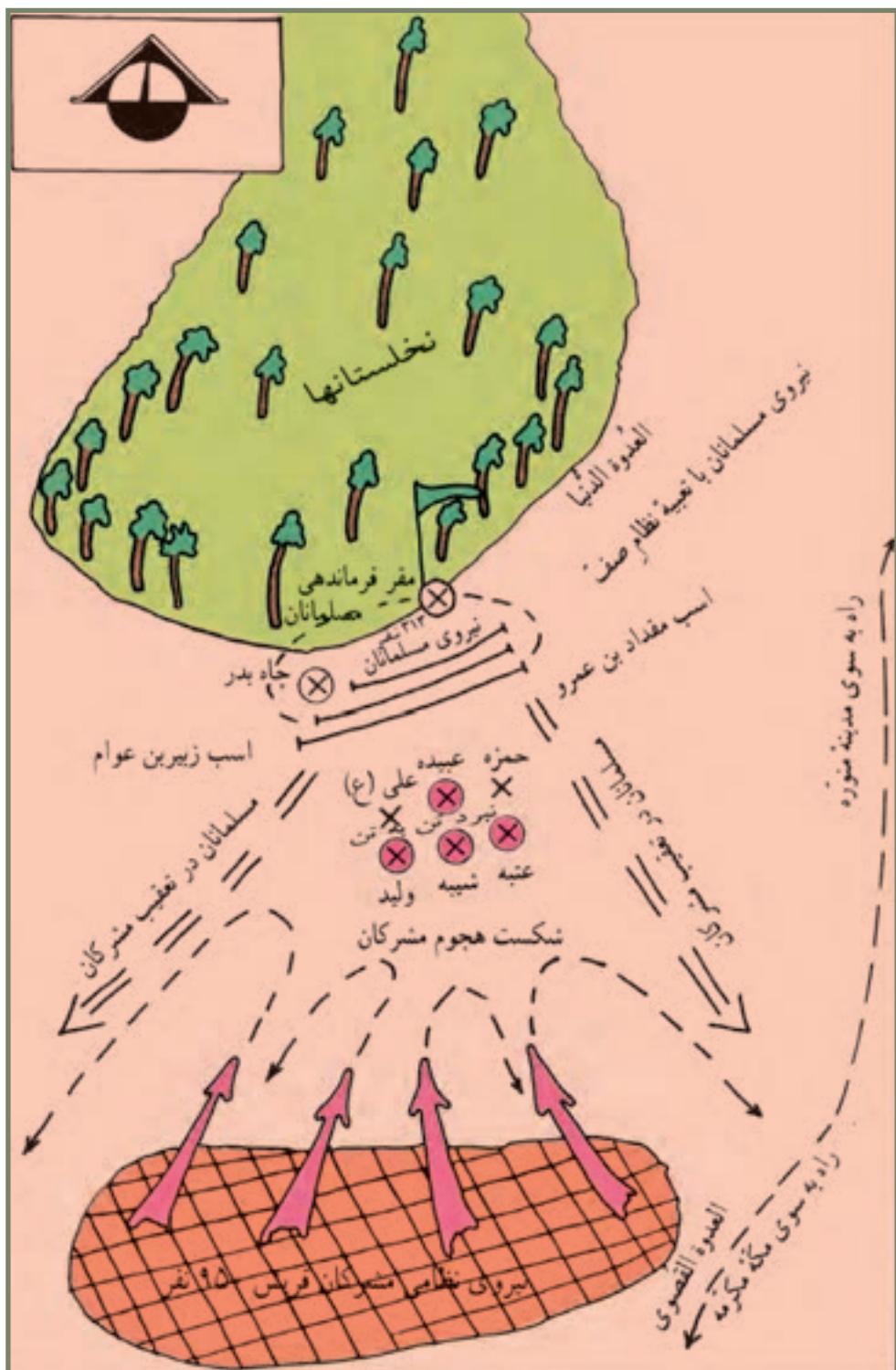
تشکیل نیروی نظامی

غزوه بدر^۲
جنگ بدر در سال دوم هجری در ادامه این گونه تحركات نظامی به وقوع پیوست. رسول خدا ﷺ هنگامی که از حرکات کاروان تجاری بزرگ مکه به سوی شام

رسول خدا ﷺ در دوره اقامت در مکه، تنها توان ارشاد و تبلیغ و مبارزه فکری و فرهنگی با مشرکان را داشت، اما پس از هجرت به مدینه و تشکیل یک حکومت دینی، رهبری سیاسی را نیز عهده‌دار شد. دلیل این امر

۱- «أَذِنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ، الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ...» سوره حج، آیات ۳۹ و ۴۰.

۲- به نبردهایی که رسول خدا ﷺ در آن شرکت داشتند، غزوه و به نبردهایی که آن حضرت در آنها حضور نداشته‌اند، اصطلاحاً سریه گفته‌اند. بادآور می‌شود که تنها بعضی از غزوه‌ها و سریه‌ها منجر به جنگ شد.

غزوه بدر، مأخذ: اطلس تاریخ اسلام، صادق آنیسوند

اگاه شد، به قصد تصرف کاروان حرکت کرد، اما کاروان اصرارِ ابوجهل، با سپاهی هزار نفری به سوی منطقه بدر^۱ حرکت کردند و در برابر سپاه اسلام قرار گرفتند. رسول خدا ﷺ تأکید بر عدم آغاز جنگ داشت؛ اما با اصرار مشرکان، جنگ آغاز شد. این جنگ، بارشادت سربازان اسلام – به ویژه امیر مؤمنان علی الله و امدادهای غیبی مشرکان را از خطر با خبر ساخت و خود نیز با تغییر مسیر کاروان، آن را از دسترس دور ساخت. مشرکان مکه به نفع مسلمانان پایان یافت و مشرکان با دادن ۱۴۰ کشتہ و اسیر، شکست خوردنده.

هنگام بازگشت کاروان از شام نیز رسول خدا ﷺ به همراه ۳۱۳ مسلمان به سوی آن حرکت کرد. ابوسفیان که رهبری کاروان را به دست داشت، با ارسال پیکی به مکه، مشرکان را از خطر با خبر ساخت و خود نیز با تغییر مسیر کاروان، آن را از دسترس دور ساخت. مشرکان مکه به

یک توضیح

امدادهای غیبی در جنگ بدر

براساس آیات و روایات، در جریان جنگ بدر و بعضی از دیگر حوادث، امدادهای غیبی به یاری مسلمانان آمد؛ چنان که در برخی از حوادث نیز با وجود ضعف مسلمانان، امداد غیبی شامل حال آنان نشد. بنابر برخی از آیات قرآن، آنجا که مسلمانان، ایمان، تقاو، صبر و استقامت نشان دادند، (همچون جنگ بدر) شایستگی و لیاقت درک امدادهای غیبی را یافتند و در صورتی که دنیاطلبی بر آنان غلبه داشت (همچون جنگ اُحد) شایسته دریافت این امدادها نشدند. در جنگ بدر، خداوند از چند طریق مسلمانان را یاری کرد که عبارت است از :

- ۱- در شب جنگ، باران بارید که موجب رفع کم آبی جبهه اسلام و نیز استحکام زمین شنزاری شد که در جبهه اسلام بود. اما در جبهه مشرکان، بارش باران موجب چسبندگی زمین و دشواری حرکت شد، زیرا شنزار نبود.
- ۲- خداوند در دل های مشرکان رعب و ترس مستولی کرد و بر عکس، سربازان مسلمان را در آن شب در خوابی سبک فرو برد تا موجب آرامش آنان شود.
- ۳- در روز نبرد، سه هزار فرشته به یاری مسلمانان آمدند.
- ۴- در آغاز نبرد، مشرکان، مسلمانان را اندک دیدند و این موجب شد نبرد را جدی نگیرند؛ مسلمانان نیز مشرکان را اندک دیدند و این موجب قوت قلب آنان شد.
- ۵- پس از آغاز نبرد، مشرکان، مسلمانان را دو برابر دیدند و این موجب اضطراب و دلهره آنان شد.
- ۶- سنگریزه هایی که رسول خدا ﷺ به سوی مشرکان پرتاپ کرد با امداد الهی به چشمان آنان برخورد کرد.

۱- محلی در ۱۵۵ کیلومتری جنوب مدینه، که به علت وجود چاه های آب در آن، منزلگاه کاروان ها بود.

شكل گیری جریان نفاق

رسانند و حتی تاجی نیز برایش فراهم ساخته بودند؛ اما با ورود پیامبر ﷺ به صحنه سیاسی مدینه، عبدالله بن ابی از رسیدن به این مقام محروم شد و کینه آن حضرت را به دل گرفت. از آن پس وی، به همراه دیگر منافقان، نقش تخریبی زیادی ایفا کرد و مبارزه رسول خدا ﷺ با آنان دشوارتر از مبارزه با یهودیان و مشرکان بود؛ زیرا اینان در پس نقاب نفاق پنهان شده بودند و پیامبر ﷺ به حکم ظاهر اسلام، نمی‌توانست با آنان بجنگد. کارشکنی‌های آنان به صورت تشکیلاتی و چربی تا مرگ عبدالله بن ابی در سال نهم هجری و پس از آن، به صورت فردی ادامه یافت.

پس از هجرت رسول خدا ﷺ به مدینه، گروهی از بت‌پرستان و یهودیان، به ظاهر اظهار اسلام کردند اما در باطن همچنان بر آیین پیشین باقی بودند. اینان، چون قدرت روزافرون اسلام را می‌دیدند و توان رویارویی آشکار با آن را نداشتند، با تظاهر به اسلام، خود را در صفوف مسلمانان جای دادند. منافقان با یهودیان سر و سرّی داشتند و در نهان بر ضد مسلمانان توطئه می‌کردند. رهبر منافقان، شخصی به نام عبدالله بن ابی بود. مردم مدینه در آستانه هجرت پیامبر ﷺ به این شهر، قصد داشتند عبدالله بن ابی را به مقام پادشاهی

فکر کنید و پاسخ دهید

آیا می‌توانید امروزه نیز نشانه‌ها و نمونه‌های جریان نفاق را بیابید؟

از اُحد تا خندق

پیروزی مسلمانان در نبرد بدر، احساس قدرت و امید را در مسلمانان مدینه و احساس تلغی شکست را در منافقان و یهودیان پدید آورد.

راه بازگشتند. پس از استقرار کنار کوه اُحد، رسول خدا ﷺ پنجاه نفر تیرانداز را برای محافظت از گذرگاه پشت سر سپاه اسلام گماشت. نبرد اُحد نیز همچون بدر توسط مشرکان آغاز شد اما از همان ابتدا، با ایمان مسلمانان و رشادت آنان، به سود مسلمانان تمام شد و دشمن پا به فرار نهاد. به گفتہ مورخان، نقش امیر مؤمنان علیؑ در کشنن پرچمداران شرک، زمینه‌ساز جرئت مسلمانان در غلبه بر مشرکان شد. دنیاطلبی تعدادی از مسلمانان موجب شد قبل از پیروزی کامل، به جمع کردن غنیمت‌ها مشغول شوند و حتی اغلب سربازان محافظ گذرگاه نیز به این منظور از کوه سرازیر شدند. این امر موجب شد دشمن از پشت به مسلمانان حمله کند و شکست پس از پیروزی را بر مسلمانان تحمیل کند. در این نبرد، هفتاد نفر از مسلمانان به شهادت رسیدند که یکی از آنان، حمزه – عمومی بزرگوار

سران شرک در مکه پس از تجربه شکست بدر، تلاش کردند حسّ انتقام‌جویی را در مکیان زنده نگه دارند و برخی از یهودیان مدینه نیز با سفر به مکه، به این جوّ دامن می‌زدند. با گذشت یک سال از حادثه بدر، رسول خدا ﷺ اطلاع یافت که مشرکان مکه با سپاهی سه هزار نفری به سوی مدینه در حرکت‌اند. آن حضرت پس از مشورت با یاران، تصمیم گرفت در خارج از مدینه با دشمن بجنگد. محل استقرار نیروهای دو طرف در حاشیه کوه اُحد در شمال مدینه بود. گفتنی است رسول خدا ﷺ با حدود هزار نفر به سوی اُحد حرکت کرد؛ اما حدود سیصد نفر از منافقان، از میانه

- ۲- محرومیت از امدادهای غیبی به علت دنیاطلبی
- ۳- اهمیت صبر و استقامت و اخلاص
- ۴- آمادگی برای حوادث بعدی

رسول خدا ﷺ بود. شکستِ پس از پیروزی در جنگ اُحد، امور زیر را به مسلمانان آموخت:

- ۱- نتایج نافرمانی از دستورهای رسول خدا ﷺ

غزوه اُحد، مأخذ: اطلس تاریخ اسلام، حسین مونس

با یاران، پیشنهاد سلمان فارسی مبنی بر حفر خندق را پسندید. از آنجا که سمت جنوب، شرق و غرب مدینه را زمین‌های سنگلاخ^۲، نخلستان، منازل و قلعه‌ها فراگرفته بود، این خندق در سمت شمال شهر حفر شد. عرض و عمق آن به قدری بود که یک فرد سواره به آسانی نتواند پس از این حادثه، از جمله مهم‌ترین رخدادها، غزوه احزاب^۱ است که در سال پنجم هجری به وقوع پیوست. مشرکان مکه این بار تصمیم گرفتند با سپاهی عظیم، ضربه نهایی را بر پیکره اسلام وارد سازند. تعداد این سپاه را ده هزار نفر گفته‌اند! رسول خدا ﷺ پس از مشourt

۱- این غزوه را احزاب نامیده‌اند؛ زیرا گروه‌ها و قبایل متعددی از مکه و خارج مکه به مدینه حمله کردند تا اسلام را نابود سازند.

۲- زمین‌های سنگلاخ وسیع اطراف مدینه، معروف به حَرَّه بوده است.

غزوه خندق، مأخذ: اطلس تاریخ اسلام، حسین موسوی

و محدود قهرمانان آنان نیز که عبور کردند، یا کشته شدند یا فرار کردند. در نهایت، عواملی زمینه‌ساز شکست و بازگشت احزاب شد که عبارت‌اند از:

- ۱- کشته شدن عمروبن عبَّودَ (پهلوان نامدار عرب) به دست امیر مؤمنان علی اللهِ يَعْلَمُ
- ۲- نقض توافق مشرکان و یهودیان پس از فعالیت‌های عامل نفوذی پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ^۲

از آن عبور کند، و طول آن را نیز برخی از محققان حدود پنج و نیم کیلومتر تخمین زده‌اند!^۱ حفر چنین خندقی در فرصتی کوتاه، نشان‌گر همت و اخلاص مسلمانان و رهبر آنان است. سپاه احزاب که گویا برای اولین بار با چنین صحنه‌ای مواجه می‌شدند، در حیرت و شگفتی فرو رفته‌اند. آنان روزهای متمادی پشت خندق در انتظار یافتن راه نفوذی به آن سو بودند، اما راه به جایی نبردند

مسجد ذوقبلتين: مسجدی که دو قبله داشت. مسلمانان تا ماه شوال سال دوم هجری به سوی بیت المقدس نماز می‌گزارند، اما با طعنه‌های یهودیان و دعای پیامبر اکرم آیات ۱۴۲ تا ۱۵۰ سوره بقره نازل و قبله مسلمانان به سمت کعبه تغییر کرد.

۱- رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در میدان جنگ، محمد حمید الله، ص ۱۱۳.

۲- براساس توافق مشرکان و یهودیان بنی قریظه، قرار بود یهودیان از داخل مدينه و مشرکان نیز از سوی دیگر به مسلمانان حمله کنند، اما با تدبیر رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و فعالیت‌های عامل نفوذی پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به نام نعمیم بن مسعود - که هم با مشرکان و هم با یهودیان ارتباط داشت - میان آنان اختلاف افتاد و توافقشان نقض شد.

- آنکه یهودیان شواهد کافی برای یقین به نبوت رسول خدا ﷺ در اختیار داشتند، اما به علت روحیات نژادپرستانه و نیز حسادت نسبت به رسول خدا ﷺ نزد مسلمانان، اغلب آنان، پیمان با پیامبر ﷺ را زیر پا نهاده، به مخالفت و کارشکنی بر ضد اسلام پرداختند. حاصل دشمنی‌های یهودیان مدینه، بروز سه جنگ بین مسلمانان و سه طایفه یهودی ساکن مدینه، یعنی طوایف : بنی قیطیف، بنی نضیر و بنی قُریظه بود. این حوادث منجر به اخراج این یهودیان از مدینه و تنبیه آنان توسط رسول خدا ﷺ شد. ویژگی مهم یهودیان که به آن شهرت داشتند، عهده‌شکنی آنان و عدم پاییندی به این منطقه، در کتاب مقدس یهودیان بود. با وجود مسئله یهود
- ۳- طولانی شدن جنگ و دشواری تأمین آذوقه
 ۴- غلبه رعب و ترس بر دل‌های مشرکان به سبب سرما، باد و طوفان

خواندید که یهودیان از مدت‌ها پیش از ظهور اسلام، در مدینه ساکن شده بودند. آنان براساس گزارش‌های موجود در کتاب مقدس خود، دریافتۀ بودند که پیامبر موعود از چه نام و نسبی برخوردار است و نیز گفته شده که سبب اصلی سکونت یهودیان در مدینه، گزارش‌هایی مبنی بر هجرت پیامبر موعود به این منطقه، در کتاب مقدس یهودیان بود. با وجود

سلمان فارسی

یکی از بهترین و باوفاترین یاران رسول خدا ﷺ سلمان فارسی است. وی فردی ایرانی و دارای دین زرتشتی بود. روزی گذرش به معبد مسیحیان افتاد و به کیش مسیحیت علاقه‌مند شد. پدرش که یکی از اشراف ایرانی و متعصب نسبت به مرام زرتشتی بود، او را زندانی کرد تا دست از مسیحیت بردارد؛ اما سلمان فرار کرد و پس از تحمل رنج و مشقت فراوان و سفر در بی کشف حقیقت، سرانجام توسط یکی از روحانیون مسیحی، از ظهور قرب الوقع پیامبر خاتم باخبر شد. وی به اشتیاق دیدار پیامبر موعود، شهر به شهر و دیار به دیار گشت تا آنکه به دست بعضی از ساکنان جزیره العرب اسیر شد و به عنوان برده به یک یهودی ساکن یثرب فروخته شد. پس از هجرت رسول خدا ﷺ به یثرب، سلمان به دیدار آن حضرت رفت و چون سه علامت دال بر نبوت حضرت را که از یک روحانی مسیحی شنیده بود، در آن حضرت یافت، به نبوت او ایمان آورد؛ آن سه نشانه بدین قرار بود :

- ۱- پیامبر موعود خال بزرگی بین دو گفتش دارد.
- ۲- او صدقه نمی‌پذیرد.
- ۳- او هدیه را می‌پذیرد.

سلمان ابتدا مقداری خرما به عنوان صدقه به آن حضرت و یارانش تقدیم داشت و مشاهده کرد که رسول خدا ﷺ آن را به یاران داد و خودش تناول نکرد. در نوبت بعد مقداری خرما به عنوان هدیه تقدیم کرد و حضرت از آن تناول کرد. با دیدن این دو نشانه، سلمان از حضرت خواست که بین دو کتف او را مشاهده کند، و پس از دیدن حال نبوت، به آن حضرت ایمان آورد. وی به عنوان یاری باوفا، همواره در رکاب رسول خدا ﷺ حضور داشت و با رحلت آن حضرت در ردیف وفادارترین شیعیان امیرمؤمنان علی للهیلا قرار گرفت. وی در دوره خلافت عمر، به عنوان استاندار مدائی منصوب شد و در اوآخر دوره خلافت عثمان، به سال ۳۳ یا ۳۴ هجری درگذشت. قبر او اکنون در مدائی محل زیارت علاقه‌مندان به اوست. او این افتخار را یافته که اهل بیت رسول خدا ﷺ با عبارت «سلمانُ مِنَ أَهْلِ الْبَيْتِ»، او را از خودشان بدانند. از دیگر لقب‌های او، سلمان الخیر و سلمان محمدی است.

پرسش‌های نمونه

- ۱- ساکنان اولیه یثرب، چه کسانی بودند و چرا به این محل مهاجرت کردند؟
- ۲- زمینه‌های رشد و گسترش اسلام در یثرب را بیان کنید.
- ۳- مسجد نبوی ﷺ چگونه بنا شد و چه کار کردهای داشت؟
- ۴- پیمان برادری چند بار و با چه اهدافی میان مسلمانان برقرار شد؟
- ۵- اهداف رسول خدا ﷺ از عملیات اطلاعاتی و نظامی چه بود؟ توضیح دهید.
- ۶- علت شکست مسلمانان در غزوه احد را توضیح دهید.
- ۷- عوامل شکست مشرکان در غزوه احزاب را بشمارید.

اندیشه و جست و جو

- ۱- با توجه به آیات مربوط، مراحل تشرعی جهاد در اسلام را بررسی کنید.
- ۲- در هر دو پیمان برادری مکه و مدینه، میان رسول خدا ﷺ و امیرمؤمنان علی للهیلا پیمان برادری بسته شده است. درباره مقام برادری علی للهیلا با پیامبر ﷺ و نیز تلاش دشمنان آن حضرت بر انکار آن، تحقیق کنید و حاصل آن را به دوستانتان ارائه کنید.